

"Op U blijft ook mijn ziel vertrouwen, Heer,
en zij vertrouwt uw Woord en uw Beloften"

**GEDENKT IN DEZE EUCHARISTIEVIERING
EN IN UW VROME GEBEDEN, ZALIGER,
DE HEER**

Jozef - Leon VERLOO

echtgenoot van Mevrouw
Sara D'HAENENS

geboren te Opbrakel op 22 juli 1896 en er aan
de genegenheid van de zijnen ontnomen op
6 juli 1969 om opgenomen te worden in de
Heerlijkheid van de Vader. Versterkt door Kris-
tus in zijn H.H. Sakramenten en de Pauselijke
Zegen.

Hij was Erelid van de H. Hartbond en andere
genootschappen der parochie.
Voorzitter van de Raiffeisenkas,
Bestuurslid van de Boerengilde,
Voorzitter van de Bond der kroostrijke gezinnen.

Het heerlijke beeld dat de H. Schrift tekent
van de rechtschapen man is het levensbeeld
van de alomgekende overledene. Een man die
door God werd bemind en begenadigd en de
dankbare genegenheid genoot van al zijn mede-
mensen, is stichtend en gelaten, na een lang-
durige ziekte, moedig gedragen en met volle
overgave aan Gods Wilsbeschikking van ons heen-
gegaan.

Zich zelf vergeten om het geluk van anderen
te verzekeren, was het vroom en diep beleefd
kristen levensideaal. Als de geschikte man op
de geschikte plaats, heeft hij met gewilde een-
voud, toegewijd en onbaatzuchtige dienstvaar-
digheid, met grote bekwaamheid in levenserva-
ring zijn bestuursfuncties waargenomen voor
de geestelijke en zedelijke verheffing van zijn
stand en volk.

Niemand beter dan de zijnen kunnen het
hoge gehalte van zijn persoonlijkheid waarde-

ren. Hij was vooral een man van diep geloof,
bezield met een rotsvaste kristelijke overtuig-
ing, een man van trouw volgehouden dagelijks
gebed, die er fier op ging maandelijks een goed
erelid te zijn van de H. Hartbond. Met onge-
meten liefde en opoffering gaf hij het beste
aan zijn haard en kroostrijk gezin. Hij was een
noeste werker, bekwaam in zijn vak, recht van
aard en zeden, wars van alle onrecht, blij om
het goede en al wat degelijk was, open met
hart en hand, vooral in de moeilijke oorlogs-
jaren voor ieder van zijn medemensen, die zijn
weg kruisten. Zijn streek, zijn landouwen, zijn
parochie, met haar polsslag, zijn kerk, daar
leefde hij van en bewoog er zich zielsgelukkig
in. En hoe was die goede man toch dankbaar
voor iedere kleine attentie, vooral in die stille
eenzaamheid en afzondering van de gedwongen
rust. Moge hij nu rusten en gelukkig zijn bij
de Heer, zijn algoede Meester.

Mijn duurzame echtgenote, zovele jaren heb-
ben we samen alle lief en leed, zoveel kommer
en zorg gedeeld en samen gedragen, vertrouw-
vol steunend op ons dagelijks familiegebed. Ik
weet dat U dit tijdelijk afscheid diep gelovig
uit Gods Vaderhand zult aanvaarden en uw le-
venslot moedig dragen zult in geloof en gebed
tot we weer samen zijn Tehuis, bij God.

Mijn geliefde kinderen, schoon- en kleinkin-
deren, blijft Gods zegen waardig door een
kristelijk leven, waarin vader en moeder U
zijn voorgegaan; blijft voor moeder in de
resterende jaren haar steun, haar geluk en
stille troost. God zij met U en de uwen. Mijn
geliefde dochter, kloosterlinge, om U was mijn
hart vereerd en bijzonder blij. Blijft God allen
en in alles dankbaar.

Trouwe vrienden en kennissen wens ik alle
geluk en zegen. Bidt voor mij.

Namis te Opbrakel op 18 juli te 19 u.

De families VERLOO, D'HAENENS, ANTROP
en BOCKSTAEI,
zijn zeer erkentelijk voor de blijken van
kristelijke deelneming en danken U.